

skulde da tro, at Ministeren var kommen til et Resultat af sine Overvejelser, som var reelt nogenlunde i Overensstemmelse med Funktionærernes Ønsker. For der er jo ikke den mindste Tvivl om, at disse Funktionærer have lidt en Skuffelse i deres berettigede Forventninger. De havde virkelig Grund til at tro, at der skulde blive Lønforhøjelse for dem alle, men der er adskillige af dem, man har maattet give et personligt Tillæg for blot at naa op paa samme Løn, som de havde, inden denne Lov blev gennemført.

Men den højtærede Ministers Overvejelser synes saa lidet at have været velvillige, at der endog er sket en Ting i denne Sag, som jeg synes i denne Sammenhæng er højst uheldig, og som jeg ønsker at fremdrage i det Haab, at jeg ved at understrege det uheldige, her er sket, vil kunne bidrage en Smule til at afværge, at noget lignende skal ske en anden Gang. Jeg sigter her til, at Direktør Rimestad har vovet sig ud i en Polemik mod Funktionærerne. Det er ingenlunde min Mening at ville fremsætte noget Angreb mod Direktør Rimestad, jeg kender ham ikke og gaar derfor ud fra, at han er en i enhver Henseende pligtopfyldende Embedsmand og et udmærket Menneske. (Afbrydelse.) Der siges til mig, at det er han ogsaa, og det glæder mig, men han har begaaet en Fejl her. Jeg kan ikke vide, om den skyldes ham selv eller Ministeren, og det tilkommer det heller ikke mig at undersøge, men det er efter min Mening en Fejl, naar der er Strid mellem en Del af Lovgivningsmagten og de lave Funktionærer indenfor en administrativ Etat, at en af de overordnede administrative Embedsmænd da vover sig ud i en Polemik mod de underordnede Funktionærer, thi den Slags Optræden kan kun sætte ondt Blod indenfor Etaten, og det kan let blive noget, som faar varige Spor indenfor den hele Administrationsgren. Naar en Embedsmand har Oplysninger af den Beskaffenhed at fremsætte, som ere fremsatte af Direktør Rimestad, maa han efter min Mening, naar han bærer sig korrekt ad, henvende sig med dem til Ministeren, og det maa være Ministerens Sag, om han, der er Politiker og kan være nødt til at indtage en Kampstilling, vil fremsætte disse Oplysninger enten i Pressen eller i dette høje Ting eller det andet Ting, eller paa hvilken som helst Maade han finder passende. Man indvende ikke, at Ministeren ogsaa er en overordnet Embedsmand, som altsaa kommer i Polemik med

sine Funktionærer. Nej, Ministeren er i hvert Fald tillige, og efter min Mening egentlig kun, en politisk Tillidsmand, og han kan være nødt til at tage en Kampstilling op. Dertil kommer, at Ministeren er een Mand i Aar, men det er maaske ikke den samme næste Aar, og rimeligvis ikke den samme om to Aar, det er ikke noget, man bliver ved at være. Men den Mand, som indtager en Embedsstilling, er i en Livsstilling, og det er den Mands Opgave, saa længe han overhovedet har sin Arbejdskraft til Raadighed, at arbejde sammen med de underordnede Funktionærer i den Etat, hvori han selv indtager en overordnet Stilling, og derfor er det uheldigt, naar en Mand i den Livsstilling kommer til at vove sig ud i en offentlig Polemik mod Funktionærerne. Det er Ministerens Sag at tage denne Polemik paa sig og tage det Odium indenfor de underordnede Funktionærers Kreds, som den kan medføre, paa sig. Det kan blive Ministerens Sag at være det Faar, der bliver sendt ud i Ørkenen for at bære alle Synderne, men det er ikke rigtigt enten at skyde en overordnet Embedsmand ud i denne Polemik eller at tillade ham at deltage i den. Hvis Direktør Rimestad har gjort det uden Billigelse fra Ministeren, er det en Fejl af Direktøren selv.

Jeg har her peget paa et Forhold, som har en mere almindelig Karakter, og det skulde glæde mig, hvis jeg kunde bidrage blot det mindste til, at noget lignende ikke kommer til at gentage sig.

Jeg tror meget gerne, at det var bedre, at man kom til en højere Løn for disse Funktionærer end at give dem Huslejetillæg eller Tjenestebolig. Jeg tror, at det fornøftigste er at give dem den Løn, de fortjene af Staten paa den Post, hvorpaa de ere satte, og en Løn, som de kunne leve af; men her er ikke anden Vej for os end at stille dette Forslag, og Modstanden mod dette Forslag betyder i Virkeligheden Modstand imod straks at komme disse Mennesker til Hjælp og udlette den Skuffelse, de lede ved den sidste Lønningslovs uheldige Affattelse, og jeg kan ikke bøje mig for, at der er nedsat en Kommission. Det er ingen Sag, hver Gang et Spørgsmaal er brændende, og man dog ikke ønsker at løse det straks, saa at nedsætte en Kommission. Vi vide godt, hvad Kommissioner ofte betyder, og det største Eksempel derpaa er Forsvarskommissionen. (En Stemme: Hvad betyder den?) Den betød naturligvis, at det Spørgsmaal, den fik under Behandling,